

**Jitka Zummerová, Terminologie nového občanského zákoníku z oblasti dědického práva a analýza ekvivalentního vyjádření ve francouzštině. Bakalářská práce.
Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2014, s.**

posudek oponenta

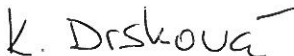
Jitka Zummerová se rozhodla ve své práci zabývat terminologií nového občanského zákoníku a možnostmi jejího ekvivalentního vyjádření ve francouzštině. Pro potřeby své práce si vybrala oblast dědického práva. Práci rozdělila na dvě hlavní části – v části teoretické se věnuje právnímu jazyku jako jedné ze specifických podoblastí odborného stylu (kap. 1), dále pojednává o překladatelských postupech použitelných při překladu odborných termínů z právní oblasti (kap. 2) a poté obrací pozornost k novému občanskému zákoníku a popisuje úpravu dědického práva. V části praktické rozebírá vybrané klíčové termíny zvolené oblasti občanského zákoníku a hledá možné francouzské ekvivalenty. V závěru shrnuje přehled termínů v dvojazyčném glosáři a připojuje resumé ve francouzštině.

Navzdory přehledné struktuře, funkčnímu postupu a čerpání z relevantních zdrojů je v předkládané bakalářské práci patrná kvalitativní nevyrovnanost jednotlivých částí. Jako nejméně zdařilá se mi jeví kapitola 1 Právní jazyk a jeho specifika. Jednak není celkově dostatečně promyšlená, což má za důsledek vnitřní neuspořádanost a časté opakování stejných myšlenek, jednak obsahuje i nejasné formulace či protichůdná tvrzení a je zde patrné i neujasněné chápání základních pojmů jako styl, funkční styly, jazykové roviny. Namátkou: poznámky o nesrozumitelnosti právního jazyka (s. 11), o časové vymezenosti odborných sdělení (s. 13 a 14), formulace „mimo lexikální stránku se právní jazyk liší také stránkou stylistickou“ (s. 16), „ve francouzštině v rámci gramatiky i stavby vět najdeme rozdíly mnohem častější než v češtině, zvláště co se gramatiky týče“ (s. 19) aj.

Kapitolu 3 Nový občanský zákoník nejsem s ohledem na své odborné zaměření s to zhodnotit po obsahové stránce, ale jeví se mi přehledná a srozumitelná. Přehledně strukturovaná je i kapitola 4 Terminologie nového občanského zákoníku a její francouzské ekvivalenty. Autorka si vybrala klíčové pojmy dané oblasti, každý z nich nejprve definuje podle zákoníku a poté se snaží dospět k funkčnímu ekvivalentu ve francouzštině. Zde ale nemohu zcela souhlasit s jejím postupem: český termín nejprve zamýšlí samostatně překládat pomocí slovníků, poté se ho snažit dohledat v překladových slovnících a teprve pak ve francouzském občanském zákoníku. Logický postup by byl ale právě obrácený, a vlastní překlad jako možnost nalezení ekvivalentu odborného termínu by měl být až poslední možností. Např. u termínu *odkazovník* (kap. 4.1.2 na s. 37) tak autorka nejprve různými postupy tvoří hypotetické termíny, které v zápětí zavrhuje, pak nahlíží do odborného překladového slovníku a nakonec nachází funkční řešení ve francouzském občanském zákoníku. Jinak ale autorka o možnostech francouzských ekvivalentů uvažuje vcelku poučeně a dochází k překladatelským řešením, která se jeví jako použitelná.

Kromě nedostatků ve věcné rovině lze předkládané bakalářské práci vytknout také velké množství chyb v rovině gramatické, konkrétně v interpunkci. Navzdory výše uvedeným výtkám však lze konstatovat, že cíl práce byl základním způsobem naplněn a že práce obsahuje všechny náležitosti kvalifikačních prací. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení *dobře*.

České Budějovice 6. 6. 2014

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.